ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 14.04.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

52.

Zákon

ze dne 19. března 1947,

jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, ve znění zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 55 Sb., a zákona ze dne 4. dubna 1935, č. 64 Sb.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, ve znění zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 55 Sb., a zákona ze dne 4. dubna 1935, č. 64 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 4, odst. 4, první větě se nahrazují slova „500 Kč“ slovy „5000 Kčs“.
2. V § 4 se vkládají za dosavadní odstavec 7 nové dva odstavce tohoto znění:

   „(8) Za jednání a opominutí, uvedená v § 2, písm. b), na která příslušné předpisy stanoví trest na svobodě, jehož horní hranice sazby převyšuje 30 dnů, nebo peněžitý trest, jehož horní hranice sazby převyšuje 5000 Kčs, nebo jiné tresty, jsou přípustné jako kázeňské tresty pokuta nebo trest na svobodě nebo oba tyto tresty podle trestních sazeb stanovených v příslušných předpisech, jakož i ostatní tresty v nich uvedené. Ustanovení těchto předpisů o vyměření náhradního trestu na svobodě pro případ nedobytnosti peněžitého trestu platí obdobně.

   (9) Trest na svobodě uložený podle předchozího odstavce se vykoná ve věznici příslušného vojenského soudu první stolice, a to pokud možno odděleně od vězňů odpykávajících tresty uložené soudy.“
3. V § 5 se vkládá za dosavadní odstavec 3 nový odstavec tohoto znění:

   „(4) Vojenská kázeňská pravomoc přísluší v případech uvedených v § 4, odst. 8 veliteli oblasti, a nepodléhá-li obviněný veliteli oblasti, ministru národní obrany.“
4. § 7, odst. 4 zní:

   (4) Proti rozhodnutí o stížnosti lze si do tří dnů opět stěžovati, a to pokud o stížnosti důstojníka nerozhodne velitel sboru, o stížnosti gážisty mimo služební třídy velitel divise a o stížnostech ostatních vojenských osob velitel vojskového tělesa (útvaru postaveného mu na roveň). Uložil-li trest důstojníku velitel sboru, gážistovi mimo služební třídy velitel divise, v ostatních případech velitel vojskového tělesa (útvaru postaveného mu na roveň) nebo nepodléhá-li představený, který uložil trest, těmto velitelům, rozhoduje o stížnosti s konečnou platností přímý představený toho velitele, který uložil trest.

5. V § 7 se vkládá za dosavadní odstavec 7 nový odstavec tohoto znění:

„(8) V případech uvedených v § 4, odst. 8 platí o přípustnosti stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu a o povolení odkladného účinku takové stížnosti příslušné předpisy."

6. § 13, odst. 1, 2 a 5 zní:

(1) Kárné výbory 1. stolice jsou:

a) kárný výbor pro generály,

b) kárné výbory pro vyšší důstojníky a

c) kárné výbory pro nižší důstojníky a rotmistry (gážisty mimo služební třídy).

Kárný výbor pro generály se zřizuje u ministerstva národní obrany. Ministr národní obrany určí, u kterých velitelství se zřídí kárné výbory pro vyšší důstojníky a kárné výbory pro nižší důstojníky a rotmistry.

(2) Kárné výbory I. stolice se skládají ze stálého předsedy a čtyř členů. Předsedu ustanovuje velitel, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor, z generálů zbraní a podle potřeby též z důstojníků zbraní nižší hodnosti, jsou-li veliteli alespoň vojskového tělesa (útvaru postaveného mu na roveň); členy určuje pro každý případ zvláště velitelství, u něhož je zřízen kárný výbor ze způsobilých vojenských gážistů svého obvodu a co možná ze sídla kárného výboru způsobem, který stanoví vládní nařízení, a to tak, aby jeden z členů byl, pokud lze, práva znalý.

(5) O vyloučení a zamítnutí předsedy a členů kárných výborů, jakož i kárného žalobce (§ 16) platí obdobně ustanovení hlavy VII. zákona ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z. o vojenském trestním řádu a zákonného článku XXXIII/1912 o vojenském trestním řádu.

7. Ustanovení § 15, odst. 1, písm. a), c) a d) a ustanovení § 15, odst. 2 a 3 znějí:

a) na rozkaz ministra národní obrany proti generálům, jakož i proti vojenským gážistům nižších hodností, kteří jsou přiděleni službou ministerstvu národní obrany nebo útvarům, které nepodléhají žádnému jinému velitelství, u něhož je zřízen kárný výbor, nebo mají služební přidělení v cizině;

c) na rozkaz příslušného velitele, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor pro vyšší důstojníky, proti vyšším důstojníkům, vyjma případy uvedené pod písmeny a) a b), a proti vojenským gážistům nižších hodností, kteří jsou službou přiděleni buď jeho velitelství neb útvarům, které podléhají jeho velitelství a nepodléhají zároveň jinému velitelství, u něhož je zřízen kárný výbor pro nižší důstojníky a rotmistry;

d) na rozkaz příslušného velitele, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor pro nižší důstojníky a rotmistry, proti ostatním vojenským gážistům.

(2) Příslušným představeným podle předchozího odstavce jest velitel, jemuž dotčený vojenský gážista v činné službě služebně podléhá nebo v jehož oblasti má nebo naposledy měl vojenský gážista mimo činnou službu stálé bydliště. Byl-li k projednání některé věci podle ustanovení § 14, odst. 4 určen kárný výbor, který není v obvodu působnosti příslušného představeného, přecházejí jeho práva na velitele, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor, který byl určen k projednání. Rozkaz nepříslušného představeného nečiní řízení před kárným výborem neplatným, vyslovil-li s ním příslušný představený dodatečně svůj souhlas.

(3) Je-li v téže věci obviněno několik vojenských gážistů a jsou-li k vydání rozkazu na zavedení kárného řízení podle předcházejících ustanovení příslušni různí představení, zavede se kárné řízení nebo se rozšíří již zavedené řízení na rozkaz velitele, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor pro vyšší důstojníky, po případě na rozkaz ministra národní

obrany. Vzejde-li za kárného řízení podezření, že se obviněný vojenský gážista dopustil ještě jiného poklesku (§ 14, odst. 6), jest příslušným představeným ten velitel, na jehož rozkaz bylo řízení před kárným výborem již zavedeno.

8. § 16, odst. 1 zní:

(1) Kárného žalobce ustanovuje velitel, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor. Kárný žalobce provádí vyšetřování, podává žalobu, zastupuje ji před kárným výborem a přispívá vhodnými návrhy k tomu, aby bylo dosaženo účelu řízení uvedeného v § 12, odst. 1.

9. § 16, odst. 3 se zrušuje, dosavadní odstavec 4 se přečísluje na odstavec 3.

10. § 17 zní:

Vyšetřování.

(1) Povinností kárného žalobce při vyšetřování jest zjistiti z moci úřední všechny okolnosti a vyčerpati všechny průvodní prostředky, které jsou rozhodné pro úplné objasnění věci, jakož i dáti obviněnému příležitost, aby se vyjádřil o jednotlivých bodech obvinění a uplatnil své návrhy na doplnění řízení; odepře-li obviněný součinnost, nepřekáží to dalšímu řízení. Svědky a znalce vyslýchá kárný žalobce bez přísahy.

(2) Kárný žalobce může požadovati součinnost všech vojenských velitelství (úřadů). Dále může požádat o součinnost též úřady okresních národních výborů a úřady národní bezpečnosti. Stane se tak zejména, bydlí-li svědkové nebo znalci, kteří nejsou vojenskými osobami v činné službě, mimo obvod okresního národního výboru, v němž je sídlo kárného výboru, nebo nevyhoví-li předvolání kárného žalobce nebo bez zákonných důvodů odpírají vypovídat. Dožadované úřady se řídí při tom předpisy, které u nich platí pro obeslání a výslech.

(3) Je-li k zjištění pravdy nezbytným přísežný výslech svědků nebo znalců, požádá kárný žalobce za takový výslech příslušný vojenský soud 1. stupně nebo okresní soud.

(4) O svědcích a znalcích platí obdobně předpisy trestního soudního řádu.

(5) Je-li po skončeném vyšetřování kárný žalobce toho názoru, že se obviněný nedopustil poklesků nebo, že některými poklesky, kladenými mu za vinu nepoškodil ani neohrozil dobré jméno vojska, předloží příslušnému představenému (§ 15) návrh na zastavení řízení a to buď jen částečné nebo v celém rozsahu. Jinak zašle kárnému výboru spisy se žalobou, v níž navrhne, zda a kteří svědci a znalci mají být předvoláni k závěrečnému projednání a jaká jiná další opatření se mají učinit. Je-li však obviněný podle výsledků vyšetřování podezřelý ještě z jiných poklesků, než pro které bylo kárné řízení zavedeno, podá kárný žalobce pro tyto poklesky žalobu, rozšíří-li příslušný představený na jeho návrh rozkaz ke stíhání pro tyto poklesky.

11. § 18, odst. 4 zní:

(4) Zjistí-li se, že obviněný trpí duševní chorobou, zajistí kárný žalobce, je-li toho třeba, průvodní prostředky a předloží příslušnému představenému návrh, aby se řízení přerušilo, dokud se obviněný neuzdraví. Zjistí-li se, že obviněný trpěl v době spáchání poklesku duševní chorobou, pro níž mu nelze poklesek přičítati, navrhne kárný žalobce příslušnému představenému, aby řízení bylo zastaveno.

12. § 20, odst. 2 zní:

(2) K tomuto projednání předvolá předseda obviněného a doručí mu zároveň opis kárné žaloby. Mimo to zpraví o ustanovení závěrečného projednání kárného žalobce a obhájce, po případě zákonného zástupce nezletilého obviněného, a předvolá svědky a znalce, jichž předvolání navrhuje žalobce nebo obviněný a jejichž osobní výslech pokládá za nutný.

13. § 21, odst. 6 zní:

(6) Zápis o závěrečném projednání sepíše zapisovatel určený předsedou. Zápis musí obsahovat jména přítomných a vylíčení průběhu jednání ve všech podstatných bodech. O poradách a hlasování budiž sepsán zvláštní zápis.

14. V § 22, odst. 1 se dosavadní ustanovení písm. a) zrušuje a ustanovení písm. b), v němž se vypouští slovo „teprve“, a písm. c) se označí jako písm. a) a b). § 22, odst. 2 a 3, odst. 4 věta prvá a odst. 6 zní:

(2) Kárný výbor učiní konečné usnesení po skončeném závěrečném projednání v neveřejné poradě. Předseda prohlásí ihned konečné usnesení. Zní-li konečné usnesení, že se obviněný zprošťuje, upozorní předseda, že se toto usnesení stane pravoplatným, bude-li potvrzeno vojenským představeným podle odstavce 4; zní-li konečné usnesení, že obviněný jest vinen, poučí předseda obviněného o jeho právu odvolacím a prohlásí, že konečné usnesení se stane pravoplatným, nebude-li ve lhůtě, stanovené v § 24, ohlášeno odvolání a bude-li konečné usnesení potvrzeno vojenským představeným podle odstavce 4.

(3) Bylo-li ve stanovené lhůtě ohlášeno odvolání, dodá se odvolateli konečné usnesení i s důvody rozhodovacími. Je-li obviněný nezletilý, dodá se konečné usnesení vždy jeho zákonnému zástupci.

(4) Konečné usnesení, že se obviněný zprošťuje, se předloží do osmi dnů k potvrzení představenému, který nařídil řízení před kárným výborem nebo který nařídil jeho rozšíření.

(6) Nebylo-li konečné usnesení kárného výboru, že se obviněný zprošťuje nebo že jest vinen, potvrzeno podle odstavce 4 anebo ohlásil-li obviněný ve stanovené lhůtě odvolání proti konečnému usnesení, jímž byl uznán vinným, předloží se spisy k projednání odvolacímu kárnému výboru u ministerstva národní obrany.

15. § 24 zní:

(1) Zní-li konečné usnesení, že je obviněný vinen, může obviněný (obhájce) ohlásiti do tří dnů po vyhlášení konečného usnesení odvolání pro výrok o vině a trestu, jakož i pro výrok, že se doba řízení před kárným výborem nezapočítává pro zvýšení služného; totéž právo přísluší zákonnému zástupci nezletilého obviněného, a to i proti jeho vůli. Odvolatel má právo provésti ohlášené odvolání do osmi dnů po dni, kdy mu bylo doručeno konečné usnesení podle § 22, odst. 3. Oprávněná osoba se může zříci práva ohlásiti odvolání nebo je vzíti zpět; zřeknutí se odvolání nebo jeho zpětvzetí nelze více odvolati.

(2) Bylo-li odvolání včas ohlášeno, má odkladný účinek.

(3) Kárný výbor I. stolice zamítne odvolání jako nepřípustné, bylo-li ohlášeno opožděně nebo osobou neoprávněnou nebo zřekla-li se oprávněná osoba práva odvolati se; odvolateli přísluší proti tomuto usnesení do osmi dnů po jeho doručení stížnost k odvolacímu kárnému výboru.

16. V § 25, odst. 5 se pod písmenem b) citace „písm. b) a c)“ pozměňuje na „písm. a) a b)“.

§ 25, odst. 2 a 6 zní:

(2) Nebylo-li odvolání, ohlášené opožděně nebo osobou neoprávněnou nebo po pravoplatném zřeknutí se práva odvolacího, zamítnuto podle § 24, odst. 3 kárným výborem I. stolice nebo nebyly-li ohlášené odvolání, po případě stížnost podle § 24, odst. 3 provedeny ve stanovené lhůtě nebo jsou-li uplatňovány vůbec jen zřejmě bezpodstatné formální vady řízení, zamítne odvolací kárný výbor bez závěrečného projednání ihned v neveřejné poradě odvolání, po případě stížnost, a vysloví souhlas s usnesením kárného výboru I. stolice; při tom se zároveň usnese, zda a která doba řízení od konečného usnesení kárného výboru I. stolice se nezapočítává pro zvýšení služného. Toto usnesení podléhá schválení ministra národní obrany.

(6) Odvolací kárný výbor se ve všech případech, kdy je obviněný uznán vinným ať již jeho novým konečným usnesením nebo usnesením kárného výboru I. stolice, s nímž vyslovuje souhlas, zároveň usnese, zda a která doba řízení od konečného usnesení kárného výboru I. stolice se nezapočítává pro zvýšení služného.

17. V § 27:

a) V odstavci 1 se slovo „k podání“ nahrazuje slovem „k ohlášení“;

b) v odstavci 2 se slova „do čtrnácti dnů“ nahrazují slovy „do tří dnů“ a poslední věta tohoto odstavce zní:
„Se žádostí musí býti spojeno ohlášení odvolání“;

c) v odstavci 3 se slova „do čtrnácti dnů“ nahrazují slovy „do osmi dnů“.

18. § 29, odst. 1, věta prvá zní:

(1) Potvrdil-li podle § 22, odst. 4 konečné usnesení, ukládající trest písemné výstrahy, jiný představený než ministr národní obrany, může ministr národní obrany zrušiti toto rozhodnutí, zjistí-li se při zkoumání spisů, že provedené řízení má podstatné vady.

19. Na všech místech zákona, kde se užívá slov „oblast velitelství“ se tato slova nahrazují slovy „obvod působnosti“.

Čl. II.

Ministr národní obrany se zmocňuje, aby upravil a ve Sbírce zákonů a nařízení uveřejnil úplné znění zákona č. 154/1923 Sb., jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 55/1927 Sb., zákonem č. 64/1935 Sb. a tímto zákonem.

Čl. III.

Tento zákon nabývá účinnosti měsíc po vyhlášení s výjimkou čl. I. č. 1 až 3 a 5, které nabývají účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr národní obrany.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.